

El full de ruta a l'ACB

Bàsquet. El Girona ha sumat deu victòries en onze partits amb rotacions cada vegada més curtes i amb deu jugadors assumint pràcticament tota la responsabilitat de l'equip

Éric Vila, jugant definitivament en la posició de 4.
MANEL LLADÓ.

Deu victòries en onze partits. Aquest és el balanç del Bàsquet Girona des que l'equip va ser capaç de guanyar a la pista del Prat (85-89) després d'algunes setmanes de males sensacions, també per la lesió de Marc Gasol i per un mes de gener en què la covid-19 va fer la guitza, fins i tot a l'entrenador, Jordi Sargatal. En aquesta ratxa única en la categoria l'equip ha anotat 80,1 punts per partit i n'ha encaixat 71,4. S'ha posat, a més, cinquè, posició que li donaria el factor pista en la primera eliminatòria del play-off d'ascens. Més enllà d'això, Sargatal ha traçat un pla clar i ha fet canvis significatius de com i quins jugadors han de fer-lo possible

La conclusió més clara és el canvi radical en les rotacions dels jugadors. N'hi ha que han guanyat un pes determinant i n'hi ha que han quedat relegats respecte a l'inici de la temporada. Sargatal no s'està d'orgues i confia en un bloc de deu jugadors amb els quals pensa arribar –si no hi ha lesions– fins a final de temporada.

L'arribada de Fjellerup (27 minuts per partit) i Urtasun (26) han radicalitzat encara més aquesta aposta. Cosiells i Schahtenaar ja no són a l'equip, però jugadors com ara Sevillano, Delgado i no diguem Molins han passat a ser comparses.

La idea és clàssica però efectiva. Només dos jugadors per posició i sense invents, tots col·locats al lloc on més bé rendeixen. Vila ja no és un tres obert, sinó que es reparteix matemàticament els minuts amb Jawara en la posició de 4, igual que Sorolla ho fa amb Marc Gasol de 5. Quan Franch descansa, és Sàbat qui agafa el timó, i Vecvagars i Stürup saben que són importants però sempre en la segona unitat. Urtasun, que només ha jugat sis partits, ja és intocable i no parlem de Fjellerup, que diumenge contra l'Acunsa va haver de saltar a la pista amb molèsties per evitar mals majors, ja que el letó i el danès no van tenir el seu millor dia en el tir exterior,

El pròxim rival dels gironins, l'Oscà –el cuer–, no hauria de ser rival per a Gasol i la resta. Veurem si hi ha més rotacions, sobretot perquè després ve a Fontajau el quart classificat, el Palència (10 d'abril), un altre partit clau), com ho serà la visita del Lleida (2 de maig) i la del Movistar Estudiantes (13 de maig), equips que ara mateix lluiten per la primera posició i, per tant, l'ascens directe.

El rol de Gasol

Tot l'equip ha entès, ell el primer, que la idea no és anotar 20 punts i agafar 10 rebots, sinó la incidència en el joc. Les assistències als companys que busquen la porta enrere, als tiradors oberts i l'amenaça constant del triple, i també la intimidació en defensa. Parlem ara d'un equip que és reconegut des de la defensa i que és capaç d'anotar molt al contraatac i cada vegada més perillós en el joc estàtic per la presència d'Urtasun, Fjellerup, Franch i Sàbat.

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 30-03-2022, Pàgina 8

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/2119267-el-full-de-ruta-a-l-acb.html>